

РЕШЕНИЕ

№ 5423

гр. София, 09.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 11.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **3481** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. С. Е., ЕИК:[ЕИК], [населено място], [жк], [улица], офис 1, представлявано от Б. М. А., управител, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221420002244-091-001/25.11.2020 г., издаден от Г. М. В.-Н., началник сектор „Ревизии”, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., орган, възложил ревизията и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 300/23.02.2021 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С..

Жалбоподателят твърди, че РА е необоснован и издаден в нарушение на материалния закон. Сочил, че в хода на ревизионното производство са представени доказателства, които да обосноват реалността на получените доставки. Позовава се на практика на ВАС и СЕС, като излага твърдения, че процесния РА е постановен в противоречие със същата. Моли оспорваният Ревизионен акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Б. и юрк. Ч., които поддържат жалбата. Претендират юрисконсултско възнаграждение и направените разноски.

Ответникът – директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика”,

чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Трето отделение, 16 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221420002244-020-001 от 22.04.2020 г., като е възложено извършването на ревизия на С. С. Е. за определяне на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.11.2019 г. до 31.03.2020 г. Същата е връчена на 04.05.2020 г. по електронен път. Считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 04.08.2020 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р- 22221420002244-020-002/22.06.2020 г. и №Р-22221420002244-020-003/03.08.2020 г. е разширен обхватът на ревизията до 30.04.2020 г. и е определен нов срок за приключването и до 02.10.2020 г. Всички заповеди са издадени от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221420002244-092-001 от 29.10.2020 г., от ревизиращите органи, определени с посочената по – горе ЗВР. Ревизионният доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК.

На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от С. С. Е. не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221420002244-091-001 от 25.11.2020 г., издаден от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Актът е връчен по електронен път на 07.12.2020 г. Със същия са установени задължения за довносяне общо в размер на 76 437,85 лв., в т.ч. ДДС в размер на 71 011,36 лв. и лихви за забава в общ размер на 5 426,49 лв. Корекцията произтича от непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 256 167,90 лв. по фактури издадени от доставчиците А. Г. Е., А. СТЕПИЧ Е. и С. ЕКСПЕРТ Е..

Същият е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. №53-06-10492/18.12.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1975/23.12.2020 г. на дирекция „ОДОП“ С..

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 300/23.02.2021 г. от директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП. Със същото РА е потвърден. Решението е връчено по електронен път на 02.03.2021 г.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-170/11.03.2021 г., подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и

обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По компетентността на органа, издал РА:

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК в редакцията към момента на възлагане ревизията – ДВ бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., той се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай РА е издаден от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията, овластена със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП - С., и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията съгласно ЗВР, издадени от възложителя на ревизията. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронния подпис /сега Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги/, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че С. С. Е. е извършвало международни автомобилни превози с наети товарни МПС, за което притежава Лиценз №20485/21.02.2019 г. за международен автомобилен транспорт за превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, издаден от Министерство на транспорта. Дружеството ползва нает имот в [населено място], кв. В., съгласно Договор от 20.02.2019 г., сключен със С. ЕКСПЕРТ Е., представляващ 180 кв. м. –хале №3 и прилежащи външни площи от сградата на А. „М.“ с паркоместа за паркинг на автомобили, както и ползване на канал за ремонт на автомобили. За ревизирания период дружеството има назначени 21 лица по трудови правоотношения – ръководител транспорт, шофьор товарен автомобил /международни превози/, шофьор лекотоварен автомобил. Извършена е проверка в ПП С. в Д./ДОИС за наличие на несъответствие между подадени декларации обр.1 и обр.6, при която не е установено несъответствие.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, а на основание чл. 45 от ДОПК - в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на доставчиците А. Г. Е., А. СТЕПИЧ Е. и С. ЕКСПЕРТ Е., както и на техни предходни доставчици. Резултатите от проверките са

документирани с протоколи за извършени насрещни проверки.

Въз основа на всички приети по делото доказателства, се установява следното по отношение на всеки един от процесните доставчици на жалбоподателя:

1. По доставки от А. Г. Е.:

За данъчен период м. 12.2019 г. на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 64,00 лв. по фактури № 705/27.11.2019 г. и № 706/10.12.2019 г., с предмет - абонаментна поддръжка на уеб сайт www.startsped.eu.

При извършената насрещна проверка от страна на доставчика са представени заверени копия на спорните фактури, хронологични регистри; аналитичен регистър на смета 602 за периода м. 11.19 г. - м.12.19 г.; оборотна ведомост за периода м.11.2019 г. – м. 12.2019 г.; инвентарна книга със осчетоводени ДМА на стойност 6 595,00 лв. лаптоп, скенер и мултифункционално устройство; договор за абонаментно сервизно обслужване на компютърна и офис техника сключен между А. Г. Е. – възложител и С. КО Е. изпълнител.

От страна на жалбоподателя са приобщени идентични доказателства в това число счетоводно отразяване на разходите по фактурите и извършени плащания.

От органите по приходите е извършена проверка в ИС на НАП, при която е установено, че подизпълнителят на услугата - С. КО Е. не е отразил в отчетните регистри фактури към възложителя А. Г. Е., съответно дължимият данък не е начислен и внесен в РБ.

След анализ на представените документи от страна на органите по приходите е направен извод, че за поддръжката на уеб сайта не са налични данни и доказателства за начина на извършване на услугата и че именно А. Г. Е. е извършителят. Приели са, че не са установени данни в какво конкретно се състои услугата, от кого реално е извършена, каква калкулация на стойността е направена, какви материали и активи са използвани, не е доказана и кадровата обезпеченост, предвид липсата на информация относно реалният изпълнител на услугата, както и данни за притежавана професионална компетентност в съответната област.

За установяване реалността на разглежданата доставка по делото са представени единствено спорните фактури, счетоводни документи и договор за абонаментно сервизно обслужване на компютърна и офис техника и поддръжка на интернет сайт от 01.04.2019 г., сключен между А. Г. Е. – възложител и С. КО Е. изпълнител. Според т. 1.2 от договора изпълнителят извършва периодична поддръжка и обновяване на интернет сайт, в зависимост от нуждите и изискванията на възложителя, като е определена месечна такса в размер на 600,00 лв.

2. По доставки от А. СТЕПИЧ Е.:

За данъчни периоди от м. 11.2019 г. до м. 04.2020 г. на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 244 540,40 лв. по 150 фактури /подробно описани на стр. 10 и сл. от РД/, с предмет разнообразни резервни части, гуми, аксесоари и консумативи за МПС.

При извършената насрещна проверка от страна на доставчика са представени заверени копия на спорните фактури, счетоводни документи, договор за поръчка, договор за наем, заявки, стокови разписки, фактури и други документи от предходни доставчици М. 77 Е. и Д. Г. СЕРВИЗ Е..

В хода на ревизионното производство е установено, че от жалбоподателя са представени идентични документи в т. ч. счетоводни регистри за отчетените разходи по фактурите и плащания.

След анализ на същите от органите по приходите е направен извод, че от прекия доставчик А. СТЕПИЧ Е. не са приобщени доказателства за извършени плащания по фактурите, счетоводни регистри на материални сметки, по които да е отчетено движението на стоките, информация относно транспорта от предходните доставчици до обект на прекия доставчик и др. По отношение на предходните доставчици, както и на техните предходни е констатирано, че от представените аналитични регистри на сметка 304 „Стоки“ същите не са заведени по вид, количество и единична цена, като не са представени и доказателства за извършени плащания по фактурите. Конкретно за Д. Г. СЕРВИЗ Е. е установено, че на негови предходни доставчици са извършени ревизии, за установяване на задължения за ДДС, в хода на които е направен извод, че не е налице реалност на всички извършени и получени доставки. От страна на органите по приходите е посочено, че представените стокови разписки по преписката не могат да удостоверят приемане и предаване на стоките, тъй като в тях липсва информация относно мястото на предаване на резервните части и консумативи, както и данни за лицата извършили предаването и приемането. В заключение е извършен анализ на всички участници по доставките, като е направен извод, че както всички доставчици, прекия и предходните, така и самото ревизирано лице са лица с рисков профил, нямат никаква реално установима дейност, контакт с тях се осъществява единствено и само чрез електронните им адреси, нямат назначени лица или, ако имат такива – не внасят осигуровки и данъци, не допускат органи по приходите до документите си и воденото счетоводство, реализират значителни по обеми обороти от продажби на стоки и/или услуги, като в същото време декларират незначителни като стойност резултати по ДДС. Констатирано е, че другото общо между тях е, че нямат конкретни търговски или други обекти, освен „данъчни адреси“, имат само по един клиент и доставчик през ревизираните периоди, както и крайно необичайната практика да нямат разкрити банкови сметки /М. 77 Е./, а всички разплащания да се осъществяват „в брой“, независимо от значителната им стойност. Направен е извод, че привидно участниците във веригата нямат нищо общо помежду си и не са свързани лица по смисъла на ДОПК, но извършена проверка е установила, че справките им декларации се подават от едни и същи IP адреси и ползват услугите на едни и същи обслужващи счетоводни предприятия и доставчици на „данъчен адрес“. В заключение органите по приходите са приели, че от извършеното цялостно проследяване на произхода на стоките нито един от доставчиците по веригата не може да докаже, че е разполагал с фактурираните значителни количества резервни части и консумативи, като накрая е достигнато до първият по веригата Ф. 2009 Е., за което е констатирано, че не отчита никакви покупки и продажби.

От всички представени доказателства от страна на жалбоподателя и неговия доставчик се установява, че предмет на спорните доставки са различни авточасти и консумативи.

Между жалбоподателя в качеството му на доверител и А. СТЕПИЧ Е., в качеството му на довереник е сключен договор за поръчка от 25.02.2019 г. Съгласно чл.1 доставчикът е приел да осигурява периодично и своевременно снабдяване с резервни части и консумативи при поискване и с преимущество пред останалите клиенти. Всяка процесна фактура е придружена от съпътстващи документи - приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, заявки. Всички приемо-предавателни протоколи съдържат подробно описание по вид и количество на съответните авточасти и консумативи, като в тях са

поставени подписи и печати на представляващите дружествата. Датите на протоколите съвпадат с датата на издаване на фактурите, както и описаните в тях стоки са идентични със заявените в приложените заявки и стокови разписки. Представените стокови разписки съдържат необходимите задължителни реквизити, като съставител е представителят на доставчика и е поставен печат на дружеството и подпис на съставителя. Към всяка фактура, издадена от А. СТЕПИЧ Е. е приложена заявка, изпратена по електронен път, с която са заявявани конкретните стоки описани по вид, количество и мярка. Всяка заявка съдържа дата, която предхожда издаването на фактурата, като заявените материали в по-голямата си част са в съответствие с фактурираните впоследствие. С административната преписка са приложени и пътни листове за извършен транспорт на закупените стоки, като част от тях се намират в представените по делото електронни носители /CD и флаш памети/. Видно от съдържанието им, транспортът на процесните авточасти и консумативи е извършен за сметка на жалбоподателя с наети от него превозни средства. В тях е посочена дестинацията, водачът на МПС, регистрационен номер на съответния автомобил, време на излизане и прибиране в гаража, маршрут /вк. Връждебна, А. „М.“, бул. „Ген. Д. Н. № 7, вк. Връждебна, А. „М.“/, брой изминати километри, като са вписани и данни за началото и края на километропоказателя. От съдържанието на пътните листове се установява, че за транспортиране на стоките жалбоподателят е използвал О. с [рег.номер на МПС] и Форд Транзит с [рег.номер на МПС]. Видно от представените по дело документи е, че същите са наети от жалбоподателя, както следва: с договор за наем на МПС от 01.03.2019 г., сключен между Т. Л. Н., в качеството на наемодател и С. С. Е., в качеството на наемател /товарен специален автомобил Форд, Модел Транзит с рег. [рег.номер на МПС] / и договор за наем на МПС от 20.03.2019 г., сключен между Г. О., в качеството на наемодател и С. С. Е., в качеството на наемател /товарен автомобил марка О., с рег. [рег.номер на МПС] /.

Относно техническата обезпеченост на доставчика е представен договор за наем на недвижим имот от 26.02.2019 г., съгласно който А. СТЕПИЧ Е. е ползвало под наем обект склад на адрес [улица], [населено място] с обща площ 40 кв.м. срещу наем от 120,00 лв. месечно.

Налице е съвпадение между посочения в пътните листа адрес на базата на жалбоподателя и адреса на наетата от доставчика А. СТЕПИЧ Е. база, съгласно представения договор за наем от 26.02.2019 г. на обект склад на адрес [улица], [населено място].

Относно произхода на процесните стоки доставчикът А. СТЕПИЧ Е. е представил доказателства, че стоките са закупени от М. 77 Е. и Д. Г. СЕРВИЗ Е., в това число: 1. договор за поръчка от 02.11.18 г. с М. 77 Е., в качеството му на изпълнител и А. СТЕПИЧ Е., в качеството му на възложител за осигуряване своевременно и периодично снабдяване на възложителя с резервни части; заверени копия на фактури, придружени със стокови разписки издадени от М. 77 Е. за резервни части и консумативи за МПС- уплътнители, спрей за запалване, антифриз, препарати за почистване на табла и др.; 2. договор за отложено плащане от 30.10.18 г. между Д. Г. СЕРВИЗ Е., в качеството му на доставчик и А. СТЕПИЧ Е. - клиент за предоставяне стоки с

отложено плащане; заверени копия на фактури, придружени със стокови разписки издадени от Д. Г. СЕРВИЗ Е. за резервни части и консумативи за МПС-уплътнители, спрей за запалване, антифриз, препарати за почистване на табла и др.

3. По доставки от С. ЕКСПЕРТ Е.:

За данъчни периоди от м. 11.2019 г. до м. 03.2020 г. на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 11 563,50 лв. по 36 фактури /подробно описани на стр. 31 и сл. от РД/, с предмет префактуриране ремонт на МПС, наем по договор на МПС-та, поправка на брезент, комплексно почистване на МПС.

При извършената насрещна проверка от страна на доставчика са представени копия на спорните фактури, със съпътстващи към тях заявки, констативни протоколи и ремонтни карти; фактури от предходни доставчици Е. 25 Е., М. М. БГ Е. и Т. Е., в едно с договори, заявки за ремонти; тристранни констативни протоколи; договор за наем на недвижим имот.

В хода на ревизионното производство е установено, че от страна на жалбоподателя са представени идентични документи в т. ч. счетоводни регистри за отчетените разходи по фактурите и плащания.

В хода на ревизионното производство е извършена служебна проверка, при която е установено, че С. ЕКСПЕРТ Е. за периода на издаване на спорните фактури е разполагало с три лица по трудово правоотношение, съответно на длъжностите юриконсулт и двама автомонтьори /А. Н. и К. Г./, като не е разполагало с лица по извънтрудови правоотношения. По отношение на посочените лица е констатирано, че същите се осигуряват на няколко места на пълен работен ден за цял месец, като лицето К. Г. за ревизионния период е имал 0 отработени дни при С. ЕКСПЕРТ Е.. Установено, че в представените от С. ЕКСПЕРТ Е. ремонтни карти, като механик са посочени лица А. Н. и К. Г., т.е. ремонтните услуги са извършени от служители на С. ЕКСПЕРТ Е. и ползването на подизпълнители не е необходимо. Подобна тенденция при назначените на трудови договори лица е констатирана и при подизпълнителите на С. ЕКСПЕРТ Е. - М. М. БГ Е., Т. Е. и Е. 25 Е..

След анализ на представените документи и резултатите от извършените служебните проверки от страна на органите по приходите е направен извод, че както прекият доставчик, така и неговите предходни не са разполагали с необходимите трудов, технологичен и материален ресурс за изпълнение на фактурираните авторемонтни услуги. Конкретно са приели, че: не е представена заведена счетоводна отчетност по Закона за счетоводството - хронология и аналитичност на сметка от гр.30, отчитаща движението на стоките; липсва информация за вложените резервни части и материали в документираните извършвани ремонти на МПС; липсват доказателства за физическото предаване, произхода, вида, количествата, фирмените марки и каталожните номера на съответните резервни части, както и такива за вложения труд от изпълнителя. По повод декларираните доставки за префактуриране на ремонт и комплексно почистване, органите по приходите не са кредитирали представените доказателства, тъй като същите са частни писмени документи и притежават формална доказателствена сила само по отношение на издателите си.

От всички представени доказателства от страна на жалбоподателя и неговия доставчик се установява, че предмет на спорните доставки са префактуриране на ремонти на МПС, наем на МПС-та, комплексно почистване на превозни средства, като видно от фактурите всички МПС-та са индивидуализирани с рег. номера и/или марка.

Между жалбоподателя в качеството му на възложител и С. ЕКСПЕРТ, в качеството му на изпълнител е сключен договор за абонаментно техническо обслужване от 20.02.2019 г. В чл. 2, ал. 2 е уговорено, че ремонтите се извършват след получаване на заявка от възложителя, а в чл. 5 е посочено, че изпълнителят влага свои резервни части и материали, когато те са необходими за извършване на техническото обслужване или ремонта на техниката, в случаите в които възложителят не му ги е предоставил. Според чл. 7 абонаментното техническо обслужване се извършва по местонахождението на обслужваните вещи при възложителя, а именно [населено място], кв. В., автобаза М., като при необходимост може да се извършва и в обекти на изпълнителя.

Част от фактурираните ремонти на МПС са придружени от тристранни констативни протоколи, които са подписани между С. С. Е. /получател/, С. ЕКСПЕРТ Е. /възложител/ и Е. 25 Е. /изпълнител/ за приемането на извършен ремонт на МПС, индивидуализирано с рег. номер, марка и модел, посочване вида на ремонтната услуга. Протоколите са придружени от заявки от С. ЕКСПЕРТ Е. до Е. 25 Е. за извършване на конкретен вид авторемонтни услуги, с вписан вид на превозното средство, на което ще се извършват и датата, на която следва да бъде извършена услугата, мястото на извършване на услугата [населено място], кв. В., автобаза М..

Друга част от фактурираните ремонти на МПС са придружени от констативни протоколи, подписани между С. С. Е. /възложител/, С. ЕКСПЕРТ Е. /изпълнител/. Със същите са приети за изпълнени конкретни услуги /посочени по вид и стойност/ по отношение на МПС, индивидуализирано с рег. номер. Същите са придружени от заявки от С. С. Е. до С. ЕКСПЕРТ Е. за извършване на авторемонтни услуги, като в тях е вписан вида на превозното средство, на което ще се извършват и датата, на която следва да бъде извършена услугата. Заявки с идентично съдържание са изготвени и от С. ЕКСПЕРТ Е. към неговия подизпълнител М. М. БГ Е..

Фактурите за комплексно почистване на превозни средства също са придружени от констативни протоколи, подписани между С. С. Е. и С. ЕКСПЕРТ Е., в които е посочен вида, количеството, стойността на приета услуга и рег. номер на автомобила. Налице са и заявки от С. С. Е. до С. ЕКСПЕРТ Е. за извършване на комплексно почистване, като в тях е вписан вида на превозното средство, на което ще се извършват и датата, на която следва да бъде извършена услугата. Заявки с идентично съдържание са изготвени и от С. ЕКСПЕРТ Е. към неговия подизпълнител Т. Е..

От гореизложеното се установява, че разглежданите услуги са превъзложени на подизпълнители, предходни доставчици Е. 25 Е. М. М. БГ Е. и Т. Е.. С тези дружества С. ЕКСПЕРТ Е. има сключени договори, както следва: 1 с Т. Е. договор за извършване на услуга /почистване/ от 19.02.2019 г.; с М. М. БГ Е. договор за осигуряване на сервизни услуги от 01.03.2019 г.; 3. с Е. 25 Е.

договор от 01.03.2019 г. за осигуряване на сервизни услуги. Същите, както вече се посочи са придружени от констативни протоколи, заявки и фактури.

Представени са и ремонтни карти, които съдържат дата, място на извършване на услугата, марка и тип на превозното средство, рег. номер на МПС, име и подпис на механика и списък на вложените части/консумативи и техния брой.

Всички документи, приложени от доставчика и неговите подизпълнители са в логическа последователност по между си, както и съдържат идентично описание на извършените ремонтни дейности и вложените авточасти. Същите са приложени по делото на хартиен и електронни носители /CD и флаш памети/.

Относно фактурираните услуги за „наем на МПС“ са представени договори за наем за преотдаване на конкретни МПС и ППС от С. ЕКСПЕРТ Е. на С. С. Е.. За удостоверяване собствеността на транспортните средства са представени Свидетелства за регистрация /голям талон/. Представени са и договори за наем сключени между С. ЕКСПЕРТ Е. и наемодателите АВТО Т. П. Е., Т. Е. и М. ТОП Е..

На база представените доказателства и резултатите от извършените служебни проверки органите по приходите са отказали на жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 256 167,90 лв. по фактурите, издадени от А. Г. Е., А. СТЕПИЧ Е. и С. ЕКСПЕРТ Е., тъй като не са налице на предпоставките на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, чл. 6 и чл. 9 от закона. Основен мотив за отказа е липсата на доказателства, че доставчикът А. СТЕПИЧ Е. и сочените като негови предходни доставчици са разполагали със съответните по вид и количество стоки и поради липса на кадрова и техническа обезпеченост на С. ЕКСПЕРТ Е. и негови предходни доставчици.

По делото е прието неоспорено от страните заключение на ССЕ, което е изготвено на база документите налични по административната преписка. Съобразно поставените задачи е установено, че закупените от жалбоподателя резервни части и консумативи от доставчика А. СТЕПИЧ Е. са осчетоводени директно на разход в разходната сметка с операция по дебита на сметка 601 Разходи за материали. Във връзка с това е направен извод, че няма заприхождаване в материална сметка от група 30 “Материални запаси“ и това осчетоводяване на разход не позволява да се направи анализ със счетоводна индивидуализация (няма аналитичност) на всяка резервна част. На следващо място е посочено, че С. С. Е. не разполага със собствени транспортни средства, които да са осчетоводени като дълготрайни материални активи, а разполага с наети такива. Същите са описани в таблица на стр. 6 и сл. от заключението. Установено е също в С. С. Е. има назначени служители на длъжност международни шофьори, с които да извършва международен транспорт. В заключението е посочено също, че процесите фактури издадени от С. ЕКСПЕРТ Е. и от А. СТЕПИЧ Е. съдържат изискуемите от закона реквизити.

В хода на съдебното обжалване са приобщени материалите, събрани в хода на ревизията и представените са писмени доказателства в хода на съдебното производство.

След като съобрази представените по делото доказателства, съдът намира, че жалбата по отношение на доставките, фактурирани от А. СТЕПИЧ Е. и С. ЕКСПЕРТ Е. е основателна. Спорният РА е незаконосъобразен в тази част, поради което оспорването срещу него следва да бъде уважено.

По делото не е налице спор, че през ревизираните периоди дружество С. С. Е. е извършвало международни автомобилни превози, за което обстоятелство притежава Лиценз №20485/21.02.2019 г. за международен автомобилен транспорт за превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, издаден от Министерство на транспорта. Не е спорно и, че дружеството не разполага със собствени товарни МПС. В случая няма и спор, че предмет на доставка по фактурите са автомобилни части и консумативи, както и други услуги, свързани с техническата поддръжка и експлоатация на транспортните средства на дружеството.

На база на анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, органът по приходите е изградил констатации за липса на реални доставки по процесните фактури, обосновани с липсата на доказателства, че доставчикът А. СТЕПИЧ Е. и сочените като негови предходни доставчици са разполагали със съответните по вид и количество стоки, както и поради липса на кадрова и техническа обезпеченост на С. ЕКСПЕРТ Е. и негови предходни доставчици.

Следва да се посочи, че по аргумент от чл. 154 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) в тежест на жалбоподателя, като лице, черпещо изгодни за себе си правни последици – претендираното право на данъчен кредит, е да докаже реалността на процесните доставки, за което са му дадени указания с разпореждането за насрочване на делото.

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В случая следва да се отбележи, че правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да

докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

Доколкото предмет на доставките са родово определени вещи, съответно услуги то за да се докаже реалното им изпълнение следва да бъде доказано предаването на стоките и услугите от доставчика на получателя - предметът на конкретната сделка се индивидуализира и същевременно се изпълнява задължението на продавача да прехвърли собствеността върху тях - чл. 24, ал. 2 ЗЗД. Без такова предаване да бъде извършено, не може да бъде прехвърлена собствеността върху стоките и услугите, т. е. не е налице осъществена от продавача/изпълнителя престация по договор. Размяната на насрещно дължимите престации представлява изпълнението на сключената сделка, съответно на предмета на доставката по смисъла на ЗДДС. Установяването на предаването на предмета по доставката винаги е необходимо, за да се приеме, че е налице облагаема доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС.

Незаконосъобразно с РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, чл. 6 от закона за данъчни периоди от м. 11.2019 г. до м. 04.2020 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 244 540,40 лв. по всички 150 бр. фактури, издадени от А. СТЕПИЧ Е., с предмет: различни консумативи и авточасти. Всички процесни фактури, издадени от сочения доставчик документират продажбата на различни по вид авточасти и консумативи към жалбоподателя. В представените доказателства подробно е посочен вида, обема и количеството на съответните стоки, като същите по безпротиворечив начин свидетелстват за прехвърлянето на собствеността към жалбоподателя. Представени са множество доказателства, които доказват както прехвърлянето на съответната стока, така и нейното транспортиране, произход и не на последно място влагането ѝ в икономическата дейност на жалбоподателя. Всяка процесна фактура е придружена от съпътстващи документи, в т.ч. приемо-предавателни протоколи, стокони разписки и заявки, които са последователни и кореспондират логически по между си, съответстват по дати на издаване и съдържат подробно описание по вид, количество и стойност на закупените авточасти и консумативи, което е идентично във всички изброени документи. Всички документи са надлежно подписани и подпечатани от представляващите дружествата. Установяват се разминавания при някои от заявените стоки, които не са включени в протоколите, стоконите разписки и фактурите, но съдът приема, че същото се дължи на липса на възможност на доставчика на осигури посочените

артикули. В този смисъл, доколкото е налице идентичност на стоките описани в проемо-предавателните протоколи, стоките разписки и фактурите, съдът намира, че установеното разминаване не може да се приеме като индикация за липсата на реалност на доставките. Наред с цитираните протоколи, заявки и стоките разписки в хода на ревизията са представени и вътрешни проемо-предавателни протоколи, видно от които част от приетите от жалбоподателя части и консумативи са предадени на различни служители /шофьори/ на дружеството, а за друга част са налични доказателства за влягането им в ремонт на ползваните от жалбоподателя товарни автомобили. Следователно налице са данни за влягането им в икономическата дейност на жалбоподателя. Представени са и доказателства за транспортирането на процесните консумативи и авточасти /пътни листове/, както и доказателства, че ползваните МПС за транспорта на авточастите са наети /договори за наем на МПС/. Доставчикът на жалбоподателя също е представил множество доказателства за наето от него складово помещение, както и за предходните доставчици, от които е закупил стоката.

Вярно е, че съставяните между данъчните субекти документи, обективиращи развитието на отношенията помежду им действително, съставляват в по-голямата си част частни документи, но това не е пречка същите да бъдат кредитирани от съда, още повече същите не са оспорени от процесуалния представител на ответника по реда и в преклузивния за това срок по чл. 193, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, поради което и се ползват с придадената им закона формална доказателствена сила. В този смисъл като частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица – чл. 180 от ГПК. Освен това следва да се посочи също, че видно от решението на ответника същият приема, че приобщените документи са сред обичайните за доказване на реалността на доставките, но същите не доказват наличието на стока от съответния доставчик и неговите предходни, по видове и количествата, вписани във фактурите и липса на кадрова и техническа обезпеченост.

Съдът приема, че неправилно приходните органи са се фокусирали и изследвали с подробни мотиви предходните доставки на резервни части и материали, липсата на деклариран персонал, както и липсата на негова складова база при доставчика. Принципно правилно органите по приходите приемат, че доставчикът следва да разполага с вида и количеството на фактурираните стоки, за да бъде прехвърлено правото на разпореждане с тях към получателя по доставката, но произходът на стоките, не е елемент от фактическия състав, обосноваващ възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. В настоящия случай, от събраните доказателства се изяснява механизма на доставките и изследването на предходните доставки надхвърля рамките на необходимата проверка. Този извод следва от трайната практика на СЕС по тълкуване и прилагане на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, според която, отказът на органа по приходите да признае на ревизираното лице право да приспадне данъчен кредит, поради това, че издателят на фактурата или някой от неговите доставчици са извършили

нарушение, противоречи на изискванията на чл. 167, 168, б. "а", чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО и тълкуването ѝ от Съда на ЕС, съдържащо се в Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С- 80/11 и С-142/11. Съгласно дадените от Съда на ЕО тълкувания на разпоредби от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, в посочените решения, не се допуска национална практика за отказ от право на приспадане на данъчен кредит, поради извършени нарушения от доставчика или негови доставчици или поради това, че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурите е разполагал със стоките, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и внасяне на данъка, или поради това, че не притежава други документи извън фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, когато са изпълнени процесуалните и материалноправни предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Ако поради нередности, извършени от издателя на фактурата или от доставчиците нагоре по веригата и посочени като основание за правото на приспадане, се приеме, че сделката не е действително извършена, трябва да се установи, въз основа на обективни данни и без да се изисква от получателя на фактурата да извършва проверки, каквито не е длъжен да прави - че получателят на фактурата е знаел или трябвало да знае, че сделката е част от измама с ДДС. В настоящия случай това не е установено. Практиката на СЕС е последователна в разбирането, че на изследване подлежи пряката доставка и именно за нея националната юрисдикция дължи преценка на всички доказателства и обстоятелства, в съответствие с националните правила за доказване /Решение на СЕС по дело С-78/12 г./.

Относно наведения от органите по приходите довод, че в протоколите, фактурите и складовите разписки не е посочен каталожен номер на артикула и няма индивидуализация на МПС, за което се отнася, следва да се отбележи, че няма нормативно основание за такова изискване към съдържанието на посочените документи. Обстоятелството, че стоките не са завеждани по материална сметка, а директно изписвани на разход в счетоводството на ревизираното дружество също не може да бъде основание за отказ на право на данъчен кредит.

Незаконнообразно с РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, чл. 9 от закона за дан. периоди . 11.2019 г. до м. 03.2020 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 11 563,50 лв. по 36 фактури, издадени от С. ЕКСПЕРТ Е. с предмет: префактуриране ремонт на МПС, наем по договор на МПС-та, поправка на брезент, комплексно почистване на МПС. Видно от представените доказателства налице са данни, както за конкретно ремонтираното МПС, така и за вложените в него части, кой и къде е извършил ремонта, както и за цялостния механизъм на заявяване на ремонта, превъзлагането му на подизпълнител и извършването му, което е документирано, както в приложени към всяка фактура констативни протоколи, така и в надлежно попълнени ремонтни карти. Представени са договор за техническо обслужване, договор за наем на автобаза, заявки и ремонтни карти, в които са цитирани конкретните МПС, на които ремонтите са извършени, вида на ремонта,

описание на вложените авточасти, име и подпис на механика. Приложени са още констативни протоколи, с които са предадени вложените в ремонтните дейности. Налице са доказателства за ползване на автобаза, където ремонтните услуги са извършвани. Всички доказателства са в логическа обвързаност по между си и по безспорен начин доказват реалното извършване на услугата. Наред с това са извършени насрещни проверки, както на доставчика така и на неговите подизпълнители, в резултат на които всяко дружество е представило изисканите му документи – в т.ч. договори, фактури от предходни доставчици, заявки, констативни протоколи. Всички представени доказателства от доставчика и неговите подизпълнители установяват реалното извършване на ремонтните услуги, поради което необоснован се явява изводът на органите по приходите за липса на реалност на фактурираните доставки на ремонтни услуги поради липса на техническа и кадрова обезпеченост.

В случая от представените доказателства се установява последователността и механизма на доставките. Неустановената кадрова обезпеченост на подизпълнителите неправилно е възприета от ревизиращите като основен мотив за отказ от правото на приспадане на данъчен кредит. Трайна е практиката на ВАС и СЕС, че само на това основание, с оглед характера на данъка не може да се откаже правото на данъчен кредит на получателя по доставката. Съгласно тълкуването на Директива 2006/112/ЕО, дадено в Решение на СЕС по дело C-324/11, фактът, че данъчнозадълженото лице не е проверило дали между наетите на строежа работници и издателя на фактурата е съществувало правоотношение или дали този издател е декларирал посочените работници, не представлява обективно обстоятелство, от което може да се заключи, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че участва в сделка, свързана с измама с данък върху добавената стойност“. Отново според трайната практика на СЕС, от получателят по доставката не може да се изисква да прави проверки, които не са му присъщи.

Същото се отнася и за фактурираното почистване на МПС и наем на МПС-та. По отношение на фактурите за наем на МПС следва да се допълни, че в случая предмет на фактурите са услуги – отдаване под наем, което няма вещно-правен ефект, не е свързано с прехвърляне на права върху транспортните средства, поради което е ирелевантно обстоятелството чия собственост са същите, какви са отношенията между прекия доставчик и собственика на МПС или на какво основание доставчикът е извършвал действия на управление с тях, след като се установява, че транспортните средства са били реално използвани от ревизираното дружество.

Въз основа на всички гореизложено, настоящият съдебен състав приема, че незаконосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 11 563,50 лв. по фактури, издадени от С. ЕКСПЕРТ Е. и данъчен кредит в общ размер на 244 540,40 лв. по фактури, издадени от А. СТЕПИЧ Е..

С оглед мотивите изложени в решението на ответника следва да се посочи, че издадени на преките или предходни доставчици РА не могат да се противопоставят на ревизирания субект. Същият не е участвал в

ревизионното производство на доставчика, нито спрямо него се простира стабилитетът на издадения РА. Всяко ревизионно производство е автономно и обвързва единствено страните по него. Поради това издаденият на доставчика или предходен негов доставчик РА и констатациите в него са ирелевантни.

В процесния случай жалбоподателят, неговите доставчици и техните подизпълнители са ангажирали многобройни доказателства, свидетелстващи за реалното извършване на декларираните доставки на стоки и услуги, като същите са в логическа последователност и обвързаност по между си. Въпреки представените доказателства органът по приходите е приел, че е налице една правна привидност за извършване на реални доставки, тъй като не се установява да е налице материално-техническа и кадрова обезпеченост при сочените доставчици и подизпълнители, както и не става ясно, къде са извършвани декларираните услуги, как са транспортирани процесните авточасти, както и дали действително сочения доставчик е разполагал с тях. Констатацията на органа по приходите за наличието на верига от доставчици не може да обоснове директен извод за данъчна измама или участието на жалбоподателя в привидни сделки. Неоснователен е и другия основен аргумент, послужил да обоснове извод за липса на реалност на фактурираните доставки, изразяващ се в липсата на установен произход на стоките. Този извод е базиран на извършените насрещни проверки на множество поддоставчици по веригата от ревизиращия екип, но противоречи на Директива 2006/112/ЕО, както и на практиката на СЕС, според която добросъвестният получател по облагаема доставка на стока или услуга не следва да бъде санкциониран с отказ на признаване на право на данъчен кредит поради недобросъвестност или нарушения от страна на неговия доставчик. Още повече, както вече се посочи е налице безпротиворечива практика на СЕС и ВАС, в която е прието, че наличието на материална и кадрова обезпеченост, установяване на произход или наличие на извършено плащане не са предпоставки за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит. Както е изложено по-горе, за да се признае правото на приспадане на данъчен кредит, получателят следва да разполага с фактура, която документира реално осъществени стопански операции. В процесния случай изводът за реално получаване на декларираните стоки и услуги се подкрепя от представените взаимосвързани и съответстващи си доказателства, от които се изяснява цялостния механизъм на извършените доставки, прехвърлянето на собствеността на стоките, извършването на услугите и влагането им в икономическата дейност на жалбоподателя.

В този смисъл са и постановените от ВАС решения по идентични или сходни казуси с настоящия, а именно Решение № 9338 от 13.07.2020 г, по адм. д. 11136/2019 г. на ВАС; Решение № 1476 от 01.02.2018 г. по адм. д. 11250/2017 г. на ВАС; Решение № 15909 от 22.12.2020 г. по адм. д. 9098/2020 г. на ВАС; Решение № 256 от 11.01.2021 г. по адм. д. 8851/2020 г. на ВАС; Решение № 6027 от 20.06.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8432/2021 г.; Решение № 11006 от 2.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8238/2021 г.; Решение № 12829 от 15.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 3610/2021 г.; Решение № 2224 от 9.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7248/2021 г. и др.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит за данъчен период м. 12.2019 г., в общ размер на 64,00 лв. по фактури №705/27.11.2019 г. и №706/10.12.2019 г., издадени от А. Г. Е., с предмет - абонаментна поддръжка на уеб сайт www.startsped.eu жалбата е неоснователна. Спорният РА е законосъобразен, поради което оспорването срещу него в тази част следва да бъде отхвърлено.

В случая за установяване реалността на тази доставка по делото са представени единствено спорните две фактури, счетоводни документи и договор за абонаментно сервизно обслужване на компютърна и офис техника и поддръжка на интернет сайт от 01.04.2019 г., сключен между А. Г. Е. – възложител и С. КО Е. изпълнител.

При горните мотиви и очертаната правна регламентация съдът приема, че тези доказателства не са достатъчни, за да се направи извод, че е налице реална доставка на услуга. В случая не са представени документи нито на хартиен, нито на електронен носител, от които да е видно, че същата е възложена от жалбоподателя на прекия доставчик А. Г. Е., респективно какви са изискванията на възложителя към основните параметри на услугата. В този смисъл липсват доказателства, от които да се установи в какво се е изразявала абонаментната поддръжка на уеб сайта www.startsped.eu - актуализация или въвеждане на ново съдържание, снимки и графически елементи на сайта; оптимизация на предоставените материали за сайта; статистика и анализ на посещаемостта; мониторинг на всички услуги, свързани с функционалността и нормалното функциониране на уеб сайта и т.н. Не са приобщени и доказателства, с които е отчетено, респективно прието изпълнението на услугата, поради което не може да се направи извод и какво конкретно е включвала доставката по двете фактури.

За целите на данъчното облагане следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена услугата. Предметът на доставките /абонаментна поддръжка на уеб сайт www.startsped.eu/, така както е определен, не съдържа никакви индивидуализиращи данни. В случая по делото не са приобщени никакви документи, в които извършените услуги да са описани еднозначно, както и такива, с които резултатът от тях да е предаден, респективно приет от страна на жалбоподателя. По своята същност доставката на услуга представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и търговски документи, съдържащи конкретни данни за извършената дейност. В конкретния случай такива липсват и в този смисъл не може да се приеме, че са налице реално извършени услуги.

С обжалвания ревизионен акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 256 167,90 лв. и съответните лихви в размер на 5 426,49 лв. по фактури, издадени от А. Г. Е., А. СТЕПИЧ Е. и С. ЕКСПЕРТ Е. за данъчните периоди от 01.11.2019 г. до 30.04.2020 г. На основание изложеното в настоящото решение РА е законосъобразен в частта относно отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от А. Г. Е. в общ размер на 64,00 лв. по фактури №705/27.11.2019 г. и №706/10.12.2019 г. В останалата обжалвана част РА е незаконсъобразен и следва да се отмени относно отказано право на данъчен кредит в размер на 256 103,90 лв. по фактури,

издадени от А. СТЕПИЧ Е. за данъчни периоди от м. 11.2019 г. до м. 04.2020 г. и С. ЕКСПЕРТ Е. за данъчни периоди м. 11.2019 г. до м. 03.2020 г.

При този изход на делото и предвид своевременно направеното от жалбоподателя искане, на последния следва да се присъдят направените по делото разноски, в това число и юрисконсултско възнаграждение, с оглед уважената част от жалбата. Представени са доказателства за заплатен депозит за съдебно-счетоводна експертиза в размер на 2 000 лева и държавна такса в размер на 50 лева. Предвид изхода на делото на жалбоподателя се следват разноски в размер на 7 194,99 лв., съгласно чл. 8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/09/07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл. 8, ал.1, т.1 от Наредба № 1/09/07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 300,00 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221420002244-091-001/25.11.2020 г., издаден от Г. М. В.-Н., началник сектор „Ревизии“, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., орган, възложил ревизията и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 300/23.02.2021 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С., в частта, относно отказано право на данъчен кредит общо в размер на 256 103,90 лв. по фактури, издадени от А. СТЕПИЧ Е. за данъчни периоди от м. 11.2019 г. до м. 04.2020 г. и С. ЕКСПЕРТ Е. за данъчни периоди м. 11.2019 г. до м. 03.2020 г., ведно с лихви в размер на 5 395,42 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Е., ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221420002244-091-001/25.11.2020 г., издаден от Г. М. В.-Н., началник сектор „Ревизии“, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., орган, възложил ревизията и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 300/23.02.2021 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С. в останалата част

ОСЪЖДА Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на С. С. Е., ЕИК:[ЕИК], сумата от 7 194,99 лева (седем хиляди сто деветдесет и четири лева и деветдесет и девет стотинки), представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА С. С. Е., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите сума в размер на 300,00 лв.(триста лева), юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: